

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 618 /PSG
DATA 05.04.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind exercitarea profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Instructorilor Auto din România*”, inițiată de 18 senatori – Grupurile parlamentare PSD, Progresist (Bp. 691/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare „*modul de exercitare a profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Instructorilor Auto din România*”.

- Astfel, prin inițiativa legislativă sunt reglementate, în principal:
- modul de dobândire și exercitarea dreptului de liberă practică;
 - formele de exercitare a profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică;
 - drepturile și obligațiile instructorilor auto cu drept de liberă practică;

- suspendarea și încetarea dreptului de liberă practică, precum și radierea din Registrul unic al instructorilor auto cu drept de liberă practică din România;
- interdicții și incompatibilități;
- Camera Instructorilor Auto din România.

II. Observații

1. Menționăm că legislația română conține suficiente reglementări privind modul de organizare și de desfășurare a activității școlilor de conducători auto, precum și cu privire la exercitarea în cadrul acestora a activităților teoretice și practice de pregătire a conducătorilor auto de către profesorii de legislație și instructorii auto.

Menționăm în acest sens că *Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere* prevede, prin art. 6 alin. (3) lit. g) și h) și art. 62 alin. (2) și alin. (3), că autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, precum și atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto se face „în condițiile stabilite de către autoritatea competentă prin norme”, respectiv Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

În prezent, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Autoritatea Rutieră Română (ARR), eliberează atestatele de instructor auto și profesor de legislație rutieră. Astfel, potrivit prevederilor Secțiunii a 2-a – *Pregătirea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011*, autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, precum și atestarea instructorilor de conducere auto și a profesorilor de legislație rutieră se face de către autoritatea competentă, respectiv Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în condițiile stabilite prin *Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1019/2009 pentru aprobarea Metodologiei privind atestarea instructorilor de pregătire practică și a profesorilor de legislație rutieră, a Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto, a Metodologiei privind autorizarea instructorilor de pregătire practică, a Programei de școlarizare și a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică în vederea obținerii permisului de conducere*.

Având în vedere cele de mai sus, susținerile inițiatorilor privind „necesitatea stabilirii unui cadru obligatoriu privind activitatea școlilor de

conducători auto și a instructorilor auto” nu reflectă realitatea, întrucât aceste activități se desfășoară deja în baza unor norme obligatorii.

2. Dispozițiile în vigoare care reglementează pregătirea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, respectiv *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanța Guvernului nr. 27/2011*, prevăd că pregătirea teoretică și pregătirea practică se efectuează cu instructori auto, respectiv profesori de legislație rutieră, fără a se regăsi în textul actualelor dispoziții sintagma „*instructor auto – profesor de legislație rutieră*”.

3. Deși **art. 1** stabilește că scopul reglementării este „*modul de exercitare a profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică*”, iar **Secțiunea 1 a Capitolului II** vizează „*dobândirea și exercitarea dreptului de liberă practică*”, propunerea legislativă nu stabilește decât condițiile generale de studii pentru exercitarea profesiei, fără a stabili alte condiții cum ar fi experiența profesională, examinarea medicală și psihologică etc. și nu reglementează care este modalitatea de atestare a dreptului de liberă practică.

4. La **art. 2** și **art. 5**, inițiativa legislativă vorbește, într-o formă ambiguă, despre „*instructor auto – profesor de legislație rutieră cu drept de practică*” și „*instructor auto cu drept de liberă practică*” fără să reglementeze clar atribuțiile fiecărei categorii profesionale ori care este relația dintre acestea.

5. Subliniem că, în cuprinsul **art. 4 alin. (2)** din propunerea legislativă, se face referire la „*confidențialitatea actului de instruire protejată prin lege*”, ceea ce poate avea implicații privind exercitarea activității de instruire teoretică și practică, având în vedere că acest articol ar putea fi invocat de către instructorii auto și de profesorii de legislație rutieră pentru nepunerea la dispoziția organelor de control a documentelor specifice efectuării pregătirii cursanților.

6. Apreciem că nu este oportună soluția propusă la **art. 5** al inițiativei legislative, potrivit căreia instructorul auto ar avea dreptul de a susține pregătirea practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, precum și dreptul de a efectua pregătirea teoretică la disciplina privind controlul și întreținerea autovehiculelor, corespunzător categoriilor

pentru care este atestat, deoarece materializarea unui deziderat de natura celui în discuție este de natură a substitui, practic, activitatea de pregătire teoretică a „instructorului auto – profesor de legislație rutieră”.

7. **Art. 6** stabilește că, „în sectorul privat”, profesia de instructor auto se exercită „în regim salarial sau independent”, iar, „în sectorul public”, instructorii auto pot avea „statutul de funcționar public, cadru didactic și alte funcții, potrivit prevederilor legilor speciale”.

Fără a face distincția în mod expres între modalitatea de exercitare a profesiei „în sectorul privat” sau „în sectorul public”, din analiza prevederilor **Capitolului II Secțiunea a 2 – a** rezultă, în mod practic, că acestea nu pot fi aplicate decât organizării profesiei „în sectorul privat”.

8. În plus, apreciem că prevederile **art. 13 alin. (2)** vor crea confuzie în aplicare, întrucât instructorii care își desfășoară activitatea în sectorul privat în regim salarial prin încheierea unui contract de muncă sau cei din sectorul public, în mod evident, nu vor putea angaja salariați.

9. Cu privire la modul de organizare a profesiei în cabinete și societăți civile profesionale, semnalăm că, în prezent, potrivit dispozițiilor *Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1019/2009*, profesorii de legislație atestați își desfășoară activitatea ca angajați ai școlilor de conducători auto, iar instructorii auto atestați pot desfășura pregătirea practică, fie ca angajați ai școlii de conducători auto, fie ca instructori auto autorizați care au un contract în acest sens cu o școală de conducători auto autorizată.

10. Considerăm că prevederile **art. 16 lit. b)** din propunerea legislativă sunt inaplicabile, deoarece beneficiarul serviciilor prestate de către instructorul auto, indiferent de forma de organizare, este persoana care dorește să obțină permisul de conducere auto, iar acesta din urmă nu poate negocia cu instructorul auto salariul acestuia.

11. În ceea ce privește interdicțiile privind exercitarea profesiei de instructor auto, prevăzute la **art. 20 lit. a)**, apreciem că acestea nu se justifică, având în vedere că **art. 18** și **art. 19** reglementează cazurile de suspendare, respectiv de încetare a dreptului de liberă practică. Or, efectul firesc al suspendării sau încetării dreptului de a exercita o profesie nu poate fi

altul decât interzicerea exercitării acelei profesii pe întreaga perioadă a acelei măsuri.

12. Cât privește cazurile prevăzute la **art. 21**, precizăm că definiția generală a termenului de „*incompatibilitate*” este „*interzicerea (prevăzută de lege) de a cumula două funcții, două atribuții, care, prin caracterul lor, sunt contradictorii*”. Or, din analiza cazurilor de la **art. 21** se constată că acestea nu se referă la funcții sau atribuții, ci la „*stare de sănătate necorespunzătoare*” sau la „*folosirea cu bună știință a cunoștințelor (...)*”.

Pentru aceste considerente, apreciem că situațiile prevăzute la **art. 21** nu îndeplinesc condițiile unor incompatibilități legale.

13. Considerăm că înființarea unei entități, respectiv Camera Instructorilor Auto din România, ca organizație de drept privat, care să aibă caracter decizional asupra posibilității desfășurării activității instructorilor auto, se poate face numai în urma exprimării unei poziții clare a Consiliului Concurenței cu privire la eventualele condiții restrictive ce pot apărea pe piața pregătirii persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

Totodată, semnalăm că, în mod nejustificat, la **art. 59** al inițiativei legislative este considerată o asociație a instructorilor auto.

Prin urmare, considerăm că o eventuală promovare a unor asemenea soluții legislative se poate face doar în condițiile unei analize temeinice privind aspectul concurențial aferent desfășurării acestei activități și numai în condițiile coroborării acestor prevederi cu celelalte dispoziții în vigoare.

14. Inițiativa legislativă stabilește atribuția de eliberare a atestatului de instructor auto în sarcina Comitetului director al corpului profesional nou înființat, respectiv Camera Instructorilor Auto din România (**art. 33 lit. a**) și, de asemenea, autorizează filialele Camerei să „*controleze activitatea profesională a membrilor Camerei din zona filialei respective*” (**art. 46 alin. (3) lit. e**).

Semnalăm că adoptarea acestor prevederi va crea o contradicție cu prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 27/2011*, care, la **art. 6 alin. (3)**, stabilește că Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere, are atribuția de autorizare a școlilor de conducători auto și instructorilor auto, precum și cea privind elaborarea normelor obligatorii privind pregătirea, examinarea și atestarea profesională a profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto.

15. Inițiatorii nu stabilesc care este baza materială ce trebuie deținută de cele două categorii profesionale (instructor auto și profesor de legislație) atât pentru pregătirea practică, cât și pentru pregătirea teoretică, rezultând, astfel, că activitatea de pregătire teoretică poate fi susținută oriunde, în afara unui cadru organizat și fără a avea în vedere normativele metodologice prevăzute de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, fapt ce implică alterarea procesului de pregătire teoretică a cursanților în vederea obținerii permisului de conducere.

Totodată, facem precizarea că, potrivit dispozițiilor *Ordinului ministrului transportului și infrastructurii nr. 1019/2009*, școlile de conducători auto au obligația dotării cu materiale tehnico-didactice specifice. În context, menționăm că în propunerea legislativă nu se face nicio referire la baza materială-didactică pe care trebuie să o dețină instructorii auto și profesorii de legislație rutieră, în condițiile în care activitatea de pregătire a cursanților este aceeași.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Mihai – Răzvan UNGUREANU

Domnului senator **Vasile BLAGA**

Președintele Senatului